

Ett liv med ständiga påtryckningar

Att vara politiker är att leva ett liv med ständiga påtryckningar. Allra mest kännbart är detta för kommunalpolitikern, som bor och lever bland sina väljare och ständigt möter dem. Påtryckningarna går oftast ut på något, som skall bekostas med skattemedel, och de som trycker på har sällan hela bilden klar för sig. De kan eller vill inte se sitt eget ärende som en del av en större verklighet, där det måste vägas mot andra, viktiga kostnader. Inte heller har de klart för sig att om deras och andra påtryckares vilja skall råda, måste andra områden missgynnas eller också måste skatten höjas. Även om de skulle inse detta, är få av dem beredda att ta ansvar för ett sådant läge. Det är sällan tacksamt att vara kommunalpolitiker.

Även rikspolitikern är ständigt utsatt för påtryckningar. Massmedia är en ljudstark påtryckarmakt med debattörer och journalister som inte väjer för att trycka på för just sitt ärende. I den mån politikern får komma till tals, är det på deras villkor. Näringslivet har sina vägar att trycka på, liksom olika intresse- och idériktningar. LRF är en aktiv gruppering, miljö- och hbtq-organisationerna än mer. Även det kristna Sverige utövar påtryckningar på rikspolitikerna, bl.a. genom sina tidningsorgan.

Vad alla dessa påtryckare måste göra klart för sig är, att det för med sig ansvar att utöva påtryckningar. Vad händer nämligen om politikern låter sig påverkas? När politikern utsätts för påtryckningar, måste han ha rätt att ställa en motfråga: ”Vad händer om jag beslutar som du vill?”

Låt oss ta ett konkret exempel, flyktingfrågan. Flera kristna och ideella organisationer har engagerat sig för en generös flyktingpolitik. Den borgerliga regeringen Reinfeldt förlorade valet p.g.a. en generös flyktingpolitik, och SD vann stora framgångar. Reinfeldt måste ha rätt att nu fråga påtryckarna: ”Vilket ansvar tar ni för detta? Hade ni överhuvudtaget någon insikt i att detta kunde bli följderna? Har ni alls någon möjlighet att påverka de invandrarkritiska grupperna? Eller är era påtryckningar bara uttryck för ett moraliskt engagemang utan konsekvensmedvetande?”

Detsamma gäller miljögrupper, antikärnkraftsgrupper, vargkramare, integrationsaktiva. Det har ett ansvar med sig att utöva påtryckningar. Egentligen är det bara konsekvensmedvetna och ansvars-kännande påtryckare, som en politiker skall lyssna till.

Christian Braw